

Nr 790

Av herr Larsson i Umeå m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 84, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 638 i Första kammaren)

I proposition nr 84 framlägger Kungl. Maj:t förslag till nya bestämmelser i fråga om fördelning mellan kommuner av det skatteunderlag som härrör från kraftverksrörelse. Den i propositionen föreslagna andelen för kommun där huvudkontor är beläget, nämligen 10 % av vinsten, anser vi vara för högt beräknad med hänsyn till bl. a. att kontorsorganisationen är fördelad även å andra orter än orten för huvudkontoret. Det synes oss rimligare att huvudkontorsdelen sättes till 5 % och att övrig del av bruttovinst fördelas mellan produktionskommuner och distributionskommuner efter de grunder som föreslagits av Kungl. Maj:t.

Vad gäller kommuner som har regleringsdamm inom sina gränser torde det i vissa fall vara obestridligt att den skada som genom uppdämning förekommer ej kan rättvist fördelas, om endast de kommuner där dammanläggningar är belägna erhåller skatteinkomster. I vissa fall förekommer det att kommuner fått stora skador inom sina områden men ej skulle kunna få någon kompensation härför, om ej en annan fördelningsgrund skulle tillämpas än vad i propositionen föreslås. Det synes oss vara mera lämpligt att skadeverkningarna skattebelägges efter en princip där den kommun som har själva dammanläggningen erhåller $\frac{1}{3}$ av den rörelseinkomst som hänförs till dammanläggningen och att $\frac{2}{3}$ fördelas inom de kommuner där uppdämning sker. Därvid bör fördelningen ske på grundval av den uppdämda arealen.

Vi hemställer alltså,

A. att riksdagen med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 84 måtte besluta

att vid fördelning till beskattning inom flera kommuner av inkomst av rörelse avseende produktion och tillhållande av elektrisk kraft, kommun där huvudkontor finnes erhåller 5 % av rörelseinkomsten i stället för av Kungl. Maj:t föreslagna 10 %,

att i de fall där regleringsdamm och uppdämningsområde ligger i skilda kommuner, den kommun där regleringsdam-

men finnes skall erhålla $\frac{1}{3}$ av den på dammanläggningen fallande delen av rörelseinkomsten och att $\frac{2}{3}$ av rörelseinkomsten för dammanläggningen fördelas mellan de kommuner som berörs av uppdamningen, varvid sistnämnda del skall fördelas på grundval av omfattningen av uppdamd areal,

att i övrigt skattefördelningen sker efter de grunder som föreslagits i propositionen;

B. att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningstext.

Stockholm den 26 mars 1963

John G. Löfroth

Elias Jönsson
i Ingmarsgården

Sigvard Larsson
i Umeå
Henning Gustafsson
i Skellefteå